

ESAD

Escola Superior d'Art Dramàtic

Opi a les boires

Nicolás Castro Artuz

Dijous 26 de juny de 2025, 17 h
Divendres 27 de juny de 2025, 13.30 h
Dissabte 28 de juny de 2025, 13.30 h
Plató

*Cada bar té la seva història.
Aquest és un bar mig buit, mig
ple, on les nits són massa
llargues, on les cadires coixegen
com nosaltres, on hi ha alcohol
barat, música que raja com sang,
mirades de gat que t'abracen o
et destrueixen, i una invitació
constant a viure, rebentar i
oblidar. Aquí tot grinyola: els
cossos, les paraules, els records.
Tot fa olor de nicotina trista, de
suor aferrada al cos i de
promeses trencades.*

Autor

Rafael Chaparro Madiedo

Adaptació

Fabio Rubiano Orjuela

Dramatúrgia i versió catalana

Sergi Salicrú Diumaró

Direcció

Nicolás Castro Artuz

Ajudant de direcció

Marc Vidal Luis

Intèrprets

Jan Carrasco Camison
Èlia Gimeno Coll
Arnau Herrera Maestro
Isadora Moreno Rojas
Jan Pons Ferrer

Veus en off

Judit Barba Oliver

Escenografia, vestuari i il·luminació

Laura Garcia-Duran Ritort

Moviment i coreografia

Miguel Ángel Ramírez Camacuari

*A partir de la novel·la de l'autor
colombià Rafael Chaparro
Madiedo, «Opio en las nubes»,
ens endinsem en un món on tot
és excés i buit alhora.
On les converses són ferides
obertes.
On les vides es creuen sense
tocar-se, buscant un foc que
només crema per un instant.*

*Qué bestia, nene, qué bestia...
I want a trip trip trip.*

Professorat

Ramon Simó Vinyes
Toni Ubach Millanes

Equip Tècnic de Teatres

Coordinació tècnica: Oriol Partagàs
Tècnic de llums: Carlos Lucena
Tècnic de so: Toni Suñé

Agraïments

Al Camilo, perquè sense ell, el seu
regal i aquell capvespre a Cali,
aquest projecte mai hauria vist la
llum.
Al Sergi, per inhalar amb mi les
boires tropicals.
A l'Èlia, l'Aranu, la Isadora, els Jan's,
el Marc, la Laura i el Miqui, per fer
que aquesta carretera psicodèlica sí
que condueixi a algun lloc. Des del
principi.
A la Mariona, per regalar-nos una
estela de llum.
A la Vilma, l'Helena i la Georgina, pel
seu temps, les seves mans i els seus
ulls privilegiats.
A totes les persones que han fet
que aquests quatre anys hagin
tingut sentit.
A la meua terra natal.
A la meua terra adoptiva.